

DM Tran

Sun, Dec 19 at 9:51 AM

Kính chúc quý thầy và bạn quý n

MÙA GIÁNG SINH AN BÌNH - THÁNH ÂN.

Noel 2021

MỪNG ĐẺ NG VỚI VĨ ĐẺ N BELEM

BÀI GIẢNG THÁNH LỄ NỮA ĐÊM

Của Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI

Tôi Vui mừng Cung Thánh Đền thờ Thánh Phêrô

Thứ Hai, 24 tháng 12, 2012

Trên Mẹ Duyệt chuyên ngữ và đức tin của

Anh chị em thân mến!

Lời mời gọi của, và đức này của Phúc âm chạm đến trái tim của chúng ta: mời và đức phục hồi của chân lý. Rồi lời mời gọi của nó làm chúng ta sống sót, đó là Thiên Chúa hóa thân thành mời gọi trở nên đức chúng ta có thể yêu mến Ngài, và đức chúng ta can đảm yêu Ngài. Và như mời gọi của bé, mời gọi cách tin tưởng đức mình đức của bạn trong vòng tay của chúng ta. Nó như Thiên Chúa đang nói với chúng: Cha biết rằng vinh quang của Cha làm các con hoảng sợ, và rằng các con đang cố gắng ép mình trong khi đi đến với vinh hiển của Cha. Vì thế giờ đây, Cha đến với các con trong thân phận mời gọi trở nên, để các con có thể đón tiếp và yêu mến Cha.

Tôi cũng không ngạc nhiên khi nghe lời mời đến dự một buổi khác để các tác giả Phúc âm ghi lại, đó là không có phòng cho họ trong nhà trọ. Nhưng một câu hỏi được nêu lên, đi đâu đã xảy ra nếu Maria và Giuse đã gõ cửa nhà của tôi? Liệu có phòng cho các ngài không? Và rồi nó xảy ra để vì chúng ta đi đâu mà Thánh Gioan coi đó như một câu hỏi lý giải về việc chiêng trong nhà trọ, để thấy Thánh Gia đến một chuồng bò. Thánh nhân diễn tả việc này một cách sâu sắc, và những người trẻ trung tâm cửa vẫn đến khi viết: "Ngài đã đến nhà của mình, và người dân Ngài đã không tiếp đón Ngài" (Jn 1:11) Câu hỏi quan trọng có tính cách luân lý ở đây về thái độ của chúng ta để vì những người nghèo khổ và vô gia cư, để vì những người trẻ nớt và kiên cố, để đến một chiêng kích sâu sắc: chúng ta thực sự có phòng cho Thiên Chúa khi Ngài tìm đến bước vào cửa mái nhà của chúng ta? Chúng ta có thời giờ và không gian cho Ngài? Chúng ta không xua đuổi chính Thiên Chúa? Chúng ta làm như vậy khi chúng ta không dành thời gian cho Thiên Chúa. Chúng ta càng vì vàng, khi năng dùng thời giờ của chúng ta càng nhiều, chúng ta càng thời ít có thời giờ. Và Thiên Chúa? Câu hỏi về Thiên Chúa xem như không bao giờ khiếm khuyết. Chúng ta thì luôn bận rộn. Những người nghèo khổ vẫn còn đi xa hơn. Thiên Chúa thực sự có chỗ trong suy nghĩ của chúng ta? Sự tiến triển của những người nghèo khổ của chúng ta để các câu chuyện thành một lời suy nghĩ mà đến giờ là như không có Ngài hiện hữu. Ngay cả khi xem như Ngài gõ cửa thì những người nghèo khổ của chúng ta, Ngài cũng để các cho là xa ta. Nếu những người nghèo khổ một cách nghiêm chỉnh, suy nghĩ này để đến một kết luận là "Thiên Chúa giờ thì" trở thành vô nghĩa. Không có chỗ cho Ngài. Ngay cả trong tình cảm và các mối quan hệ chúng ta mong có một chỗ nào đó cho Ngài. Đi đâu chúng ta muốn là chính chúng ta. Chúng ta muốn những gì mình có thể nắm bắt, chúng ta muốn những phúc mà nó ở trong tầm tay của chúng ta. Chúng ta muốn những đức tính và những mục đích đến đến thành công. Chúng ta quá "đầy đủ" về chính mình đến nỗi không còn chỗ trống cho Thiên Chúa. Và đi đâu này cũng để nghĩa là không còn chỗ cho những người khác, cho các trẻ em, cho những người nghèo khổ, cho những người khách lạ. Qua việc suy niệm về câu nói đến giờ là chiêng trong nhà trọ, chúng ta thấy mình cần thì tiến hành những nghe lời giờ thích của Thánh Phaolô: "Biết con người bắt đầu cách để mà tâm hồn" (Rom 12:2). Phaolô nói về để mà, mở toang trí khôn của chúng ta (nous), để nhìn thấy giờ và chính mình. Sự hoán chuyển mà chúng ta cần phải về đến một cách chính xác thì những chiêng sâu sắc của mà quan hệ của chúng ta về thực tế. Chúng ta hãy xin về Chúa để chúng ta có thể trở nên trân quý về sự hiện diện của Ngài, để chúng ta có thể nghe rõ tiếng gõ cửa của Ngài ngoài cửa và các mối quan hệ của chúng ta. Chúng ta hãy cầu xin để chúng ta có thể dành phòng cho Ngài bên trong chúng ta, để chúng ta có thể nhìn ra Ngài cũng như qua những ai Ngài nói về chúng ta: trẻ em, người đau khổ, người bị bỏ rơi, những người nghèo khổ và những người nghèo đói trên thế giới này.

Một câu trích đến nỗi rút ra từ câu truyện Giáng Sinh mà qua đó, tôi muốn suy niệm cùng với anh chị em – bài ca ngợi khen của các thiên thần, để các vị hát lên sau khi đã công bố việc sinh của Đấng Cứu Thế: "Vinh danh Thiên Chúa trên trời cao thẳm, bình an dưới thế cho người lành." Thiên Chúa là vinh quang. Thiên Chúa là ánh sáng chói ngời, ánh quang của sự thật và tình yêu. Ngài là thiên hạo. Ngài là để ng toàn thì, sự thì n par excellence. Các thiên sứ vây quanh Người, bắt đầu bằng lời công bố một cách đến sự do vui mừng để chiêm ngưỡng vinh quang Thiên Chúa. Bài ca của các vị trẻ ra niềm vui để tràn trong các vị. Qua ngôn ngữ của các vị, chúng ta như nghe được những âm thanh trên trời. Không cần hoài nghi

để tìm hiểu ý nghĩa của những lời này, những mặt cách để sẵn sàng trào niềm hạnh phúc để nhìn ngắm vinh quang rạng rỡ của sự thật và tình yêu Thiên Chúa. Chúng ta muốn để niềm vui này vượt lên và để chúng ta: sự thật hiển nhiên, sự thiện tinh tuyền hiển nhiên, ánh sáng tinh trong hiển nhiên. Thiên Chúa là thiện hảo, và Ngài là quyền năng tuyệt đối trên mọi quyền bính. Tất cả những điều này mặt cách để nhìn khi chúng ta vui mừng đêm hôm nay, cùng nhau với các thiên thần và các mặt để.

Kết nối với vinh quang Thiên Chúa trên cao là bình an cho con người dưới thế. Ở đâu Thiên Chúa không để tôn vinh, ở đâu Ngài bị chối bỏ và quên lãng thì ở đó không có bình an. Ngày nay, qua những tin tức hiển nhiên đang để loạn truy cập đã xác định mặt mặt quan niệm để nghênh rõ ràng: người ta nói rằng các tôn giáo, cách để biệt chế thuyết để thế, là nguyên nhân gây nên những bạo loạn và chiến tranh trên thế giới. Để có hòa bình, trước hết, nhân loại phải để giải thoát khỏi những tin tức này. Chế thuyết để thế, tin vào Thiên Chúa để như vô nhân, với lời tuyên bố chân lý duy nhất của nó, tìm cách áp đặt trên mọi người. Những sự thật là trong lịch sử, chế thuyết để thế đã phớt lờ những mặt cái cho sự biệt khoan dung và bạo loạn. Thật ra, tôn giáo này có thể bạo tàn và tin để ý nghĩa sâu thẳm nhất của nó, khi người ta nghĩ đến việc để tạo nên của Thiên Chúa, khi Ngài trở nên sự hiểu riêng của mình. Chúng ta phải nhìn ra sự thánh thiện những hình ảnh sai lệch này, là trong lịch sử đã có những mặt để tôn giáo. Chính vì vậy, không thể cho là đúng khi nói rằng chế Thiên Chúa sự đem lại hòa bình. Nếu ánh sáng Thiên Chúa bị dập tắt, phẩm giá thần linh của con người cũng bị dập tắt. Rồi con người để tạo để cũng lo ngại hình ảnh của Thiên Chúa, mà qua đó, chúng ta phải tôn trọng mặt người, trong y phục, trong sự xa lạ, trong nghèo khổ. Rồi chúng ta sự không còn trở nên những anh chị em, con cái của mặt Cha, những người thu về cùng mặt Cha. Chế để kiêu căng có thể xảy ra, cách thế con người khi và chà đạp lên nhau: chúng ta nhìn thấy điều này qua những tin tức của nó trong thế kỷ qua. Chế khi nào ánh sáng Thiên Chúa chiếu soi trên con người, chế khi nào tin người ao ước, hiểu biết và để Thiên Chúa yêu thế thì phẩm giá của nó mặt không bị xúc phạm. Tuy nhiên, chúng ta vẫn phải vượt lên với tình trạng này. Trong Đêm Thánh này, Thiên Chúa chính Ngài đã trở nên con người, như Isaiah đã tiên báo, mặt con trẻ để để sinh ra, ngài là "Emmanuel", Thiên Chúa ở cùng chúng ta (Is 7:14). Và qua các thế kỷ, trong những mặt để tôn giáo, nó cũng minh chứng cho sự mặt hòa giải và thiện chí đã khi lên mặt cách rõ ràng để để tin vào Thiên Chúa, để đã hóa thân làm người. Trong bóng đêm của tội lỗi và bạo loạn, niềm tin này đã chiếu mặt tia sáng của bình an và thiện hảo, mà nó tiếp tục chiếu mặt.

Vì thế, Chúa Kitô là sự bình an của chúng ta, và Người đã công bố sự bình an cho những ai đang xa và những ai đang gần (cf. Eph 2:14,17). Chúng ta còn làm gì lúc này hơn là cầu xin với Ngài: Vâng, Lạy Chúa, xin hãy ban bình an cho chúng con hôm nay nữa, dù chúng con xa hay gần bàn tay Chúa. Cũng xin ban cho chúng con hôm nay những lời khuyên để có thể biến thành những lời cầu nguyện (Is 2:4), thay vì giẫm đạp chiến tranh, xin ban sự trợ giúp của thiện chí cho những người đau khổ. Xin hãy soi sáng cho những ai đang nghĩ rằng họ đang hành động bạo loạn nhân danh Chúa, để họ có thể nhìn ra cái vô nghĩa của bạo động và học biết để nhận ra dung nhan thật của Chúa. Xin hãy giúp chúng con trở nên "những người mà Chúa yêu thế" –

những người theo hình ảnh của Chúa và là những người của hòa bình.

Khi các thiên sứ rời đi, các mục đồng nói với nhau: Chúng ta hãy tới Belem để xem đứa trẻ đã xảy ra cho chúng ta (cf. Lk 2:15). Thánh Ký kể cho chúng ta, các mục đồng đã tới và tới Belem (cf.2:16). Sự hiện diện thánh thần đã thúc bách họ đến Belem gặp hài nhi trong máng cỏ, Đấng mà thiên thần đã báo với họ là Chúa Cứu Thế, Đấng Kitô. Một niềm vui to lớn mà thiên thần đã loan báo cho mọi trái tim và che chở cho các mục đồng.

Chúng ta cũng hãy cùng tới Belem, phụng vụ Giáo Hội nói với chúng ta hôm nay. Trans-eamus là những gì mà bản Thánh Kinh bằng Latin đã nói: Chúng ta hãy "băng qua", can đảm bước lên, để làm một cuộc "chuyến đi" như đó, chúng ta bước ra ngoài những tập quán suy nghĩ và lối sống, băng qua thế giới thuôn tụt chót tít vào một thế giới tốt, băng qua để đến với Thiên Chúa, Đấng cũng đã băng qua để đến với chúng ta. Chúng ta hãy cầu xin Thiên Chúa giúp chúng ta vượt lên những giới hạn của chính mình, thế giới của mình, giúp chúng ta gặp gỡ Đấng Ngài, một cách đức biết trong giây phút khi Ngài trao chính mình vào tay và vào tâm hồn chúng ta qua Bí Tích Thánh Thể.

Chúng ta hãy đến Belem: khi chúng ta nói những lời này với nhau, cùng với các mục đồng, chúng ta không chỉ nghĩ đến một cuộc "băng qua" lao động đến với Thiên Chúa hàng sống, những cũng đến thành Belem và tất cả những nơi đó Chúa đã sống, đã rao giảng, và đã chết vì nhân loại. Giờ đây, chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang sống và đau khổ ngay hôm nay. Chúng ta hãy xin Chúa ban sự bình an xuống trên đất nước này. Chúng ta hãy cầu xin cho những người Israel và những anh chị em Palestine để họ cũng được sống trong hòa bình và tự do của cùng một Thiên Chúa. Chúng ta cũng hãy cầu xin cho những quốc gia trong phần đất đai này, cho Lebanon, Syria, Iraq và những vùng phần: để cho sự bình an tới đó, cho những Kitô hữu và những phần đất này để đó đức tin của chúng ta và đức tin sinh ra có thể tiếp tục lên, cho những Kitô hữu và anh chị em Hội Giáo có thể xây dựng quê hương của họ bên nhau trong sự bình an của Thiên Chúa.

Các mục đồng đã tới và lên đường. Sự hiện diện thánh thần và niềm vui thánh đã tràn ngập tâm hồn họ. Trong trường hợp của chúng ta, có thể nói rằng ít khi mà chúng ta tới và tới những gì đến với Thiên Chúa. Thiên Chúa không hiện diện như những gì đòi hỏi sự vĩ đại. Chúng ta nghĩ và nói, những chuyến Thiên Chúa có thể chờ đợi. Những người khác, Ngài là cái gì hết sức quan trọng, một cách tuyệt đối là thế hoàn toàn quan trọng.

Tôi sao BẠN VÀ TÔI không được thúc bách sự tò mò để đến gần hơn và để hiểu

***nhớ nghĩ Thiên Chúa đã nói với chúng ta? Trong giây phút này, hãy xin Ngài cho mình được
trái tim của chúng ta với sự tò mò thánh thiện và với niềm vui thánh thiện của các mục
đăng, và nhớ với ý hãy vui mừng cùng nhau được nhìn Chúa, Đấng mà tất cả chúng ta
được nhìn ngắm thăm chúng ta. Amen.***

Nguồn: <http://www.vatican.va> › content › homilies › documents

MIDNIGHT MASS

SOLEMNITY OF THE NATIVITY OF THE LORD

HOMILY OF HIS HOLINESS BENEDICT XVI

Saint Peter's Basilica
Monday, 24 December 2012
